

og stær militær Bevilling." Men det er jo isjnefaldende for enhver, der kender lidt til den Sag, at det er netop ikke en ren og stær militær Bevilling. Det er en Bevilling til en Dok, dels til Brug for Marinen, dels til Brug for Frihavnen, og det ærede Medlem kan slet ikke sige, at for saa vidt Frihavnen angaar, er det en Staten uvedkommende Ting. Paa ingen Maade; Staten har paataget sig en meget betydelig Garanti for Frihavnen, lige indtil 8 Millioner Kroner, og saafremt Frihavnen ikke skulde kunne fuldbyrde sine Forpligtelser, vilde det i høj Grad komme til at svide til Statskassen, og jeg tror, at det, at der ikke findes en Dok i Kjøbenhavn, hvor store Skibe, som jo skulde give Frihavnen den mest Indtægt, kunne gaa ind, vil være et medvirkende Moment til, at Frihavnen ikke betaler sig, saa at Staten altsaa maa punge ud. Bevillingen er slet ikke en ren og stær militær Bevilling, den vedrører ogsaa betydelige civile og finansielle Interesser. Det ærede Medlem undrede sig over, at vi lagde Bægt paa Ministerens Erklæring om, at han ansaa Dokspørgsmaalet for afsluttet for den Tid, han kan tale med om. Jeg forstaaar slet ikke, hvad det ærede Medlems Mening var med denne Bemærkning. Det ærede Medlem talte, som om det berøede ganske paa Ministeren, om der skulde laves en ny Dok paa Orlogsværftet eller ikke, som om vi kunde blive narrede paa den Maner, at hvis Ministeren gif fra sit Ord, kunde vi saa den Fornøjelse næste Aar at se en ny Dok rejse sig paa Orlogsværftet. Ja, det har det ærede Medlem Lov til at sige; men jeg tror ikke, Ministeren vil gaa fra sit Ord. Skulde man forudsætte noget saadant, stod vi virkelig paa den bedste og sikreste Grund, som man overhovedet kan staa paa. Naar vi have Ministerens Ord for, at han dermed anser denne Sag for afsluttet, og han saa kommer frem med et nyt Anlæg, saa er der ikke et Menneffe, hverken i det ene eller andet Parti, der kan hebrejde os, at vi nægte det. Og naar det ærede Medlem med stor Patos udtalte sig om det frygtelige i, at det oprindelige Forslag om Anlægget af en ny Dok paa Orlogsværftet henvisse til den Nytte, Dokken skulde gøre i Krigstid, saa synes jeg, at det ikke havde nogen meget stor Beviskraft. Thi alt, hvad man gør i militære Anliggender, har jo uægtelig paa en vis Maade Krigsforhold for Øje, ellers er der ingen Mening i det. Jeg ønsker vistnok lige saa varmt som det ærede Medlem, at vi maa undgaa Krig, jeg anser det lige saa vel som det ærede Medlem under alle Omstændigheder for en forfærdelig uoprettelig Ulykke for Danmark, om det nogen

Sinde skulde komme i Krig igen; men man kan ikke bekæmpe en Bevilling til Marinen ud fra den Betragtning, at den ogsaa kan komme til Nytte i Krigstid.

Formanden (Høgsbro): Marineministeren har meddelt mig, at han tager Endringsforslaget Nr. 215, angaaende Anskaffelse af et Vager- og Fyrinspektionsstib til Brug paa Sjællands Vestkyst, tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Buff: Jeg maa tillade mig at gøre nogle korte Bemærkninger til den højtærede Minister og den ærede Ordfører. Til den højtærede Minister skal jeg kun sige, at naar han udtalte, at vi trængte til en Dok, og han her stod op og erklærede, at det var aldeles nødvendigt for Militærvæsenets Skyld, saa vil jeg gerne spørge ham: Hvad vilde han have gjort, dersom Tietgen ikke havde begyndt at anlægge denne Dok? Saa var det ikke blevet til noget. Denne Trang indskrænker sig altsaa til, at der er et privat Maskinværksted, som for sit Vedkommende har Trang til en Dok, fordi det har faaet Bestilling paa et stort Skib fra Rusland, og saa er det blevet aldeles nødvendigt, at vi komme i Kompagniskab med dette Aktiefelskab. Det forekommer mig, at det er bevisst ved hele den højtærede Ministers Optræden — han har jo paataget sig Ansvar for hidtil at regere Marineministeriet uden at have nogen Dok — at det kun er, fordi det private Selskab vil bygge, at vi skulle i Selskab med dette Selskab. Saa sagde den ærede Minister, at den Dok, Tietgen vilde bygge, ikke var stor nok til den almindelige Skibsfart. Nej jeg tror, det er et af de Steber, hvor Hunden ligger begravet. Vi have et stort Skibsbyggerværksted her i Danmark, Burmeister & Wain, og det vil selvfølgelig, haaber jeg, naar Frihavnen bliver benyttet, saa en hel Del at bestille paa Grund af Frihavnen og de store Skibe. Men nu bygger det en Dok, der ikke er større, end at det russiske Skib kun kan komme ud, naar det er fuldstændig tomt. Der vil komme mange Skibe paa Kjøbenhavns Red, som Selskabet vil tjene en hel Del ved, og det trænger altsaa virkelig til en større Dok. Nu er det jo meget rart for Frihavnen og for Kjøbenhavns Havn at faa den danske Statskasse til at hjælpe dette Selskab til at faa sig en stor Dok, som det virkelig har Brug for, det er jo yndigt; men det forekommer mig, at det ikke har særlig Interesse for os, som sidde her og